

Replik til Lars Sandbecks anmeldelse i Politiken

*Anmeldelse: Politiken Bøger, 1. december 2007
Replik: Politiken Bøger (læserbreve), 8. december 2007*

I sin anmeldelse af min bog, "Hvis Gud er svaret – hvad er så spørgsmålet? 24 essays om kristendommen", har Lars Sandbeck svært ved at gennemskue hvilken debat bogen lægger op til, ja i det hele taget hensigten med bogen. Kritikken af kristendommen udebliver, skriver han. Jeg kan ikke i et læserbrev gengive alle bogens pointer, men kun opridse de vigtigste:

Det er kritisabelt når kristne forsøger at sætte lighedstegn mellem kristendom og demokrati, inspireret af Samuel Huntington m.fl. Kristendom er en religion, demokrati en styreform, og de to ting har intet med hinanden at gøre.

Det er i det hele taget kritisabelt når kristne omfortolker historien, så de rosværdige ting – demokrati, frihed, omsorg m.m. – tilskrives kristendommen, mens man ser bort fra den førkristne indflydelse og fra tilsvarende træk i andre kulturer.

Det er kritisabelt når det nye folketingsår i Danmark indledes med en gudstjeneste, ligesom det er kritisabelt at folkekirken passer både fødselsregistrering og begravelsespladser på statens vegne.

Det er kritisabelt når toppolitikere i EU henvender sig til kirkeledere for at finde en europæisk identitet. Det står ligefrem skrevet ind i Lissabontraktaten at "unionen opretholder en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med [kirker og trossamfund] i anerkendelse af deres identitet og specifikke bidrag".

Det er kritisabelt når kristen moral påtvinges andre via lovgivning, sådan som det ses i love vedr. prostitution, homoseksualitet, abort og stamcelleforskning. Det er også kritisabelt når kristne gør andre politiske problemer til et spørgsmål om tro og moral, som det er ved at ske med miljøspørgsmålet (vi skal værne om naturen fordi den er "Guds skaberværk"). Og det er direkte farligt når George W. Bush inspireret af sin kristne tro taler om en "ondskabens akse".

Ifølge Lars Sandbeck mener jeg at religionen ikke rummer svar på de spørgsmål, der vedrører vores daglige livs praktiske problemer. Tværtimod! Religionen giver svar og vejledning på alt for mange områder. I bogen påviser jeg med historiske og aktuelle eksempler hvordan kristendommen – ligesom andre religioner – ønsker forrang i spørgsmål, der snarere er politiske, videnskabelige eller filosofiske. Men jeg overlader det til læseren selv at tænke videre.

Hvad der forvirrer Lars Sandbeck mest, er at jeg hverken er kristen eller ateist. Hvad er jeg så? For bogen er det irrelevant. Men hvis det kan lette læsningen, springer jeg gerne ud som agnostiker. Jeg betragter Gud som et samlebegreb for noget vi ikke kan erkende intellektuelt, men alligevel kan have brug for at sætte ord på. Om dette begreb har et modsvar i virkeligheden eller ikke, altså om Gud findes eller ej, ved jeg ikke. Jeg forholder mig alene til hvordan det, som mennesker tror om Gud, bruges i hverdagen og i det politiske liv.